

ринку, збільшення можливості виникнення ризикових ситуацій, а також зменшення конкурентних переваг. Стратегічний план не тільки дозволяє поглянути на напрямки розвитку підприємства з іншого боку, але дає можливість створення гнучкої системи своєчасного реагування на зміни ринкової ситуації. Даний інструмент передбачає процес формування та реалізації програм, заходів, інструментів, взаємопов'язаних у часі та просторі, в стратегічній перспективі, сукупність яких дозволяє досягати стабільних показників зростання економічного потенціалу та рівня конкурентоспроможності підприємства як в сприятливих умовах зовнішнього середовища, так і в умовах кризи, з урахуванням підтримки стабільних взаємин із споживачами та ключовими партнерами на взаємовигідній основі при збереженні переваг гнучкого реагування на виклики ринку [1, с. 63]. Немає сумнівів, що відсутність стратегічного плану, або недостатня увага до цього процесу можуть призвести до неможливості адаптації підприємства до ряду серйозних проблем в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Гвініашвілі Т. З. Науково-методичний підхід до оцінювання ефективності системи стратегічного планування на підприємствах металургійної галузі / Т. З. Гвініашвілі, Ю. О. Буцак // Управління розвитком. – Х.: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. – № 3-4. – С. 62–67.
2. Гвініашвілі Т. З. Стратегічний розвиток підприємств України на основі інноваційної діяльності / Т. З. Гвініашвілі // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Серія «Економіка»: зб. наук. праць. – Рівне: НУВГП, 2013. – Вип. 3 (63). – С. 51–57.
3. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili // *Economix annals-XXI*. – 2017. – №165 (5-6). – P. 80–83.

Соловійова А. В., Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Виходячи з багаторічних спостережень та досвіду усіх країн світу, що беруть участь у ринковій економіці, можна зробити логічний підсумок: основним сегментом конкурентоспроможності національної економіки країни є підприємництво.

Розвиток підприємництва залежить насамперед від внутрішніх та зовнішніх змін економічного середовища, котрі відбуваються в результаті взаємодії економічних суб'єктів, що мають певні властивості. Найсуттєвішими змінами,

що відбулися у економічному середовищі за останні роки є розвиток новітніх інформаційних та комунікаційних технологій, зрушення попиту і глобалізація конкуренції.

Через високу інформованість народу, перенасиченість ринку різними товарами, та зростаючий рівень освіти і культури відбувається переосмислення людських та життєвих цінностей. Що суттєво відображається на попиті на товари, скорочує їхній життєвий цикл і змушує виробників знизити обсяги виробництва ідентичних благ. Таким чином споживачі самі примушують підприємців до пошуку нових способів реалізації управління виробництвом.

Після переходу України до ринкової економіки розвиток підприємництва є фундаментом економічного і соціального піднесення, подолання соціальних проблем, бідності та створення високого рівня життя для українців. З того моменту, як Україна стала незалежною, відбувалося поступове покращення стану підприємництва в країні, та становлення його як самостійного соціально-економічного елементу. В останні роки відчуваються суттєві зміни у розвитку підприємства. У 2018 році Світовий банк провів дослідження умов для створення бізнесу у різних країнах, яке називається *Doing Business 2018*, в якому Україна посіла 76 місце серед 190 країн. Слід зазначити, що у 2017 році ми займали 80 місце. На роботу Українського підприємництва сприятливо впливають зміна законів, поступове визнання країнами світу та входження на світовий ринок, а також вирівнювання державної економіки.

Зараз вітчизняне підприємництво намагається розширити структури пропозицій на внутрішньому ринку товарів та послуг, створити ефективне конкуренто-спроможне економічне середовище, підтримує технологічний розвиток, відновлює та здатність народу до підприємницької діяльності, продукує нові робочі місця та займається підвищенням зайнятості, зміцненням регіональних економік.

До того ж важливими елементами сучасного Українського підприємництва є малий і середній бізнес.

Але, потрібно брати до уваги, що порівняно з розвинутими країнами рівень прогресу підприємницької діяльності є низьким та потребує відчутного покращення. Підприємницький потенціал не може бути реалізований повною мірою в Україні через несприятливе економічне та правове середовище щодо підприємницької діяльності. Причиною такого стану є як наявність проблем регуляторного характеру так і неадекватна діяльність значної кількості підприємств, яка не відповідає вимогам цивілізованої ринкової економіки.

Список використаних джерел:

1. Причепя І. В. Проблеми конкурентоспроможного розвитку підприємництва в Україні за сучасних умов / І. В. Причепя, Т. К. Мещерякова // Розвиток підприємництва в Україні : теорія, методологія та практика : колективна монографія / під ред. д.е.н. проф. Непочатенко. – Умань : Видавець «Сочінський М. М.», 2017 – 244 с.
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Шинкаренко А. В. Сучасні джерела фінансування малого бізнесу в Україні / А. В. Шинкаренко, І. В. Тімар // Економіка і менеджмент 2018: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук-практ. конф., 19–20 квіт. 2018 р.: у 8 т. – Т. 7. Інноваційні технології фінансового менеджменту суб'єктів господарювання. Управління якістю як механізм економічного зростання регіону та країни. – Дніпро: Біла К. О., 2018. – С. 35–37.
4. Кушпінт А. Г. Фінансове забезпечення розвитку стартапів в Україні / А. Г. Кушпінт, І. В. Тімар // Економіка і менеджмент 2018: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук-практ. конф., 19-20 квіт. 2018 р.: у 8 т. – Т. 3. Концептуальні засади управління торгівельною діяльністю підприємств в умовах глобалізації. – Дніпро: Біла К. О., 2018. – С. 54–56.

Сторожук Я. Д., Стасюк Ю. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ІНДЕКС ЕФЕКТИВНОСТІ ЛОГІСТИКИ (LPI) ЯК ПОКАЗНИК
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ КРАЇНИ**

Ключовим питанням економіки є вимірювання ефективності діяльності як у сферу логістики, так і у інвестиційну сферу. Однією з необхідних складових глобальної торгової системи є логістична галузь, яка забезпечує її ефективність та розвиток. На сьогоднішній день логістика має широке застосування у міжнародному функціонуванні компаній всього світу і, на думку більшості економістів, є вагомим фактором конкурентоспроможності на глобальному ринку.

Світовим банком спільно з університетом м. Турку (Фінляндія) у 2007 р. вперше була розглянута методика оцінки рівня розвитку логістики в різних країнах. Тепер дослідження здійснюються раз на два роки, і вже індекс LPI (Logistics Performance Index) був опублікований за підсумками 2007 р., 2010 р., 2012 р., 2014 р., 2016 р. та 2018 р.[1].

LPI – це інструмент інтерактивного еталонного тестування, який був розроблений з метою допомоги країнам визначити проблеми та перспективи, з якими вони зіштовхуються у своїй діяльності в області торгової логістики, і що вони можуть зробити для підвищення їх ефективності. Цей індекс заснований